

Růžička voňavá rozkvétla na keři ptáci tam rosu sní pro krásu večeri
11. 3. 1979, tuš na skle, 30 x 46 cm

Marie Kodovská

21. 1. 1912 narozena v Korytné u Uherského Brodu

Od roku 1943 žila v Rýmařově; textilní a zemědělská dělnice s chromou pravou rukou, od roku 1955 v invalidním důchodu.

Od mládí psala básně a pohádky, malovala od roku 1964.

Vystavovala doma, v Německu, v Belgii, ve Francii, ve Španělsku, v USA a v Japonsku.

Je zastoupena v Musée d'art moderne de Lille Métropole ve Villeneuve d'Ascq u Paříže, v GVV v Litoměřicích, v MU Olomouc, ve SNG v Bratislavě a v soukromých sbírkách.

12. 11. 1992 zemřela v Rýmařově.

www.galerie-sumperk.cz / www.dksumperk.cz

Slunce I, nedatováno, olej na sololitu, 22 x 32 cm

M A R I E K O D O V S K Á

1912 – 1992

J A S V D U Š I

malba a kresba z pozůstalosti

9. 1. – 3. 2. 2013

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 9. LEDNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN NA
ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

VE SPOLUPRÁCI S OBČANSKÝM SDRUŽENÍM „SVĚT MARIE KODOVSKÉ“
S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLMOUCKÉHO KRAJE

Z cyklu „Ty a já“, 1972, olej na sololitu, 58 x 48 cm

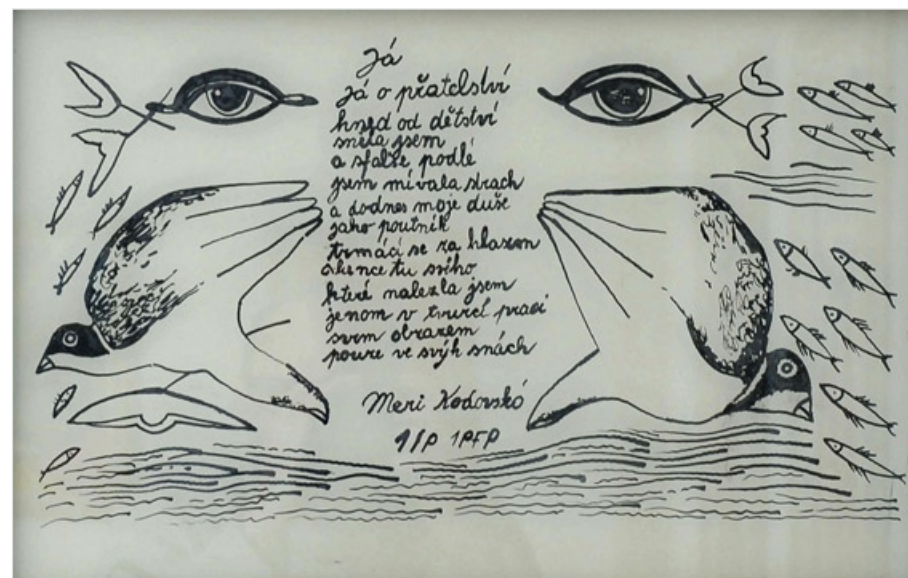
tuš na skle, 30 x 46 cm

*Mé moře v hlubinách
ne z tebe nemám strach
osudu bacily nezničí úsilí
ve bdění ani v snách*

1. 4. 1979
Marie Kodovská

Z cyklu „Ty a já“, 1972, olej na sololitu, 58 x 48 cm

tuš na skle, 30 x 46 cm

Já
já o přátelství
hned od dětství
snila jsem
a z falše podle
jsem mívala strach
a dodnes moje duše
jako poutník
trmácí se za hlasem
z konce tu svého
který našla jsem
jenom v tvůrčí práci
svým obrazem
pouze ve svých snách

Marie Kodovská
1. 9. 1979

„Jak tvořím? Jako když studánka vyvěrá. Z té také věčně vyvěrá pramen a nikdo jí nezabrání.... Chci mít jas v duši a kolem, i když z toho nebudu nic mít. To, co maluji, je jako by se tu narodilo.“

Malířka o sobě řekla snad všechno. Patřila k těm, kdo malují a kreslí z ryziho úžasu probuzené duše, a dotýkají se tak samých pramenů veškerého umění. K neškoleným autorům, čerpajícím motivy ze zjitřených snů a neodbytných představ, niterných vizí a přetlaku citu, a jaké Jean Dubuffet (1901-1985) řadí k linii „Art Brut“. Do okruhu umění v syrovém stavu.

Marie Kodovská zahajuje rok a v něm několik výstav, které se v různé míře k její průzračně čiré výpovědi blíží. Je známá i neznámá. Vystavovala leckde a budila pozornost i ve světě, a přece je její rozsáhlá výtvarná práce zpřístupněna jen ve zlomku. Rýmařovští přátelé z občanského sdružení Svět Marie Kodovské z ní odkrývají další vrstvy a zdejší galerie se k nim ráda připojuje. Něco z její malby tu už v lednu 2006 ukázala výstava deseti autorů z vytríbené sbírky Pavla Konečného.

Z popudu svých dětí od roku 1964 až do konce života s chutí a pro radost malovala vším a na všechno, co se nabízelo. Na papíry, desky, na sklo i na nábytek a zdi. Splet' symbolických znaků, květů, rostlinných tkání a zvířecích těl, lidských tváří a především očí je tu všudypřítomná. Zářivá barevnost a tmavá, výrazně nosná linie, je pro ni typická. Od mládí psala básně a pohádky, a slova jí vstupují i do kreseb a obrazů, aby je někde jemně a jinde i sršatě dopověděly. Ven nechodila. Obklopila se svou neutuchající vizí a po léta žila skrytě v ní. Pozůstalost po paní Kodovské, vystavená v jejím domku uprostřed Rýmařova, bude jistě chloubou místa, kde vzácně skromná malířka prožila bezmála půl století.

Miroslav Koval

Z cyklu „Ty a já“, 1972, olej na sololitu, 58 x 48 cm